

nik si ne vé pomagati, s snegom ne more kuriti, derv pa ni ne enega samega polenica pri hrami bilo, pošle k predstojnikama, naj bi se čez otroke usmčila, in kak naj hitrej za kurjavo poskerbela, pa vse je bilo zastoj; ni bilo drugači za pomaganje, kak šolare obojnega spola velke in male pol dobre ure v hosto poslati, kateri, kak se lahko razume, niso mogli dosti prinesiti, in še tisto z britko volo. Takšen je duh, ne samo naših, temoč dosta drugih predstojnikov v našem kraju, kar se Bogu usmili. — To se reče: svoje otroke in učeničke ljubiti, in za njih podučenje skerbeti. Bog daj skoro boljše. — Še nekaj posebnega: Na den sv. Frančiška Sal. tekočega leta ob štirih popoldne so ljudje med Lotmerkom in Ormožem, kateri so zvunej hramov delali, v zraku en poseben šum čuli, med tem pa, kak da bi kanon počil, ktereга glas je 10 minut skož naprej donel, in od gromenja jako razločen bil. Kaj takega ni še nikoli pri nas čuti bilo.

Iz Kropo. Žalostna in vesela novica! Pretekli čertik se podá ogljar A. po domače Aržet s svojim sinom M. v Ilovco po oglje. Med potjo je s snegom jako vetrilo. Proti verhu utrudeni mož tako oslabi, da obleži; sin nekoliko korakov pred njim, kmalo dospě do zamedene utice, kjer je bilo oglje hranjeno. On marljivo odmetuje sneg kake pol ure in pričakuje sledin trenutik starega očeta. Ko le ne pride, popusti skerbni sin pričeto delo in ide gledat, kje da je oče ostal. Kmalo dojde k njemu in ga najde v snegu na pol mertvega ležati, urno ga prime pod pajsijo, ga vleče v utico, v nji dobro zakuri in si močno prizadeva oterpnjene ude starčika ogreti. Alj vse zastoj! O polnoči mertvoudnega popustivši priteče v petik zarano v Kropo in žalostno novico kmalo po celem tergu razglasi. Hipoma, ko cerkovni sluzabnik tužno prigodbo zasliši, zaklenka s tistim zvonom, ktereга glas dušo unkray sveta spremi. Na to pridejo 4 korenjaki, vzamejo mertvašnico (trugo) in jo nesejo v sprejetje mertvega trupla do podnožja goré. O, kaka groza jih kmalo obide, ko vidijo ogljarja A. proti njim jo mahati (bil se je počasi zbrihal in se proti domu napotil) in kaka sramota na to, ko so morali prazno mertvašnico (trugo) v poprejšnjo izbico tirati. Sin je sedaj vesel, da bo zamogel v družbi svojega očeta po oglje hoditi.

Fr. M.

Iz Ljubljane. Včeraj smo prejeli od vrednika „Novic“ iz Dunaja sledeči dopis: „V pondelk opoldne so v zadevi grozovitega napada poklonili poslanci iz Krajskega očetu cesarjevemu, svetlemu nadvojvodu Francu Karelju zagotovilo serčnega milovanja in zveste vdanosti Njih veličanstvu presvitlemu cesarju. V imenu namestnikov Krajske dežele in Ljubljanskega mesta je govoril gosp. baron Codelli in s serčno in krepko besedo razodel čutje Krajncov o omenjenem strašnem napadu, ter je svoj govor s tem sklenul: naj blagovoli svetli nadvojvoda vse to povedati Njih veličanstvu presvitlemu cesarju. Na to je svetli oče cesarja, kateri poslanstva iz vsih krajev cesarstva (po 10 do 12 na dan) sprejema, ker cesarju samemu zavolj ravno prestane boleznj to še ni mogoče, z ginjeno besedo odgovoril, da bo z velikim veseljem Njih veličanstvu sporočil, kar mu je Krajska dežela z glavnem mestom vred po namestnikih svojih ravno vediti dala. „Krajska dežela“ — je rekel na dalje — „je bila vseskozi z nepremakljivo zvestobo svojemu cesarju vdana, kateri bo današnje zagotovilo s toliko večim veseljem sprejel, ker je čez in čez prepričan, da pride iz serc zvestega ljudstva“. Še več smo se pogovarjali z ljudomilim gosp. nadvojvodom, ki nam je med drugim tudi sledeče veliko pomenljive besede rekel: „cesar me je zjutraj prašal: kateri poslanci pridejo danes? in ko mu rečem, da pridejo Krajnci,

je odgovoril: „močno mi je žal, da verlih Krajncev ne morem oséбно sprejeti“. Dalje nam je veselo novico povedal, da ni nobene nevarnosti več o boleznj cesarjevi. Veselega in ginjenega serca smo se poslovili od prijaznega visocega gospoda, ki je tudi Ljubljančane pohvalil, da so adjutanta cesarjevega gosp. grofa O'Donela za častnega mestjana izvolili. Po poklonu pri gosp. nadvojvodu Franc-Karlju smo bili pri omenjenem gosp. adjutantu in tudi pri gosp. ministru dr. Bach-u, ki nas je prav prijazno sprejel.“ —

Novičar iz mnogih krajev.

Ozdravljenje presvitlega cesarja tako veselo napreduje, da naznanilo vračev o Njih stanju na dan le enkrat izhaja. — Za leto 1853 spade na Krajsko deželo 1250 vojaških novincov ali rekrutov. — Minister úka je tudi učeničkam ljudskih šol dovolil, da smejo slovesno obleko ali uniform nositi, le pri učnji in cerkvenih opravilih ne. — Ker so med laškimi begúni na Sardinskem in Švajcarskem tudi bogati posestniki, kateri svoje dohodke v vedno podpihovanje Lahov porabijo, je cesar ukazal, da ima vse njih premoženje, ktereга še v naših deželah imajo, pod sekvestro priti. — Pri zadnji loteriji v Padovi je nekemu goljufu spodletelo, sicer bi bil 45.000 dvajsetic dobil. Stavil je namreč le na eno številko, in sirotnega fantiča, kateri numare vleče, podkupil, da bi ponarejeno zaželjeno številko le na videz iz žepka vlekkel. Pa loterijski uradniki so to goljufijo zapazili, ker se jim je čudno zdelo, da se na eno številko tolikanj stavi. — Številno Avstrijanec, ki so na Švajcarskem, je okoli 9000. — Po časnikih se bere, da se bojo spomladi vikši evropski vladarji snidili, se posvetovat, kako bi Angleže primorali, ondotne laške inogerske begúne izgnati. Naša vlada bode ojstro tirjala izgnanje Mazzinita in Košuta, ako se ji to ne dovoli, bo nek tudi Anglečanam prepovedano, v naše dežele priti. — Angleški časniki se za Turčijo močno pategujejo, in sodijo, da za njo še ni čas za umreti prišel, posebno zató ne, — ker se je te leta vpeljava žita iz črnega morja na Angleško jako pomnožila. — Lord Russel, minister zvananjih zadev v angleškem ministerstvu, je svojo službo lord Clarendonu oddal, pa bode vunder še dalje v ministerstvu ostal. — Iz Černogore se sliši, da so Černogorci (že pred prihodom ruskega polkovnika Kavalevskyga) 15. februarja Turke iz Leškega polja popolnoma pregnali. Pri tej bitvi je 53 Turkov mertvih ostalo. 18. februarja je Juri Petrovič, stric Černogorskega kneza, na bregu Skadarskega jezera turško vojsko pod zapovednikom Selimbegom napadel. Dva turška topa in mnogo orožja je zaplenil, in Turke v Skadarsko jezero tiral, kjer so se tri ladje z ljudmi in strelilom potopile. Na polju je nek ostalo 230 mertvih in 300 ranjenih Turkov. Boljeviči so 24 glav odrezali, da si tudi je jim to Petrovič ojstro zabranil. Turškem vojakam v Černogori se nek prav hudo godi, ker je njih večina iz Azije domá, ne morejo prenesti zime in vlažnosti Černogorskih planj. Njih hrana in obleka je slaba, in njih ležišča in šotore vedno hudo deževanje namakva, hude boleznj so se jih lotile, da jih vsaki dan veliko pocepa.

Naznanilo.

Po dovoljenji vis. c. k. ministerstva úka dam na znanje, da bom občno rastlinoznanstvo (botaniko), in posebno poznanje koristnih, škodljivih, kakor tudi strupenih zelišč prihodnjo sredo, to je, 9. dan tekočega mesca marca učiti začel. Tisti gospodje učenci in tudi drugi prijatli botanike, ki se hočejo tega koristnega úka vdeležiti, so povabljeni omenjeno sredo ob eni popoldne v učilnici 8. gimnazialniga razreda se oglasiti.

A. Fleišman.